

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. ЛЕВСКИ , 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Десислава К. Николаева -
Георгиева

като разглежда докладваното от Десислава К. Николаева - Георгиева
Гражданско дело № 20214410100041 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба от *****, гр.***** против Г. Й. П. от гр.Левски, с която са предявени кумулативно обективно съединени установителни искиове с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.430 ТЗ, вр. чл.240 от ЗЗД, вр. чл.79 от ЗЗД и чл.86 ЗЗД, за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи следните суми: 3922,92 лв. – изискуема и непогасена главница по договор за потребителски кредит, 143,08 лв. - възнаградителна лихва по договор за потребителски кредит за периода от 05.11.2019г. до 12.12.2019г.; 264,90 лв. - мораторна лихва за забава за периода от 05.12.2017 г. до 13.03.2020г.; 52,80 лв. - такси по договора за кредит периода от 05.12.2019г. до 05.08.2020г.

При условията на евентуалност, в случай, че съдът отхвърли предявените установителни искиове с правно основание чл.422 ГПК поради липсата на валидно обявена предсрочна изискуемост на договора за кредит, са предявени кумулативно обективно съединени осъдителни искиове с правно основание чл.430 ТЗ, вр. чл.240 от ЗЗД, вр. чл.79 от ЗЗД, вр. чл.86 ЗЗД, вр. чл.124, ал.2 ГПК за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми: 3922,92 лв. – изискуема и непогасена главница по договор за потребителски кредит, 143,08 лв. - възнаградителна лихва по договор за потребителски кредит за периода от 05.11.2019г. до 12.12.2019г.; 264,90 лв. -

мораторна лихва за забава за периода от 05.12.2017 г. до 13.03.2020г.; 52,80 лв. - такси по договора за кредит периода от 05.12.2019г. до 05.08.2020г.

Ищецът твърди, че на 08.11.2017 г. между *****, като кредитор и ответника Г. Й. П., като кредитополучател, бил сключен Договор за предоставяне на потребителски кредит №6519/CL/2017г., по силата на който банката отпуснала на кредитополучателя кредит в размер на 5000 лв., който от своя страна се задължил да погаси всички задължения по договора, включително главница, лихви и други разноси по него в срока по чл.5 от същия. Съгласно условията на договора погасяването на кредита следвало да се извърши на 60 месечни вноски, като кредитополучателят следвало да заплаща на банката годишна лихва, чийто процент следвало да се формира от приложимия по договора референтен лихвен процент плюс фиксирана надбавка от 6,058%. Крайният срок за изплащане на кредита, ведно с всички лихви, такси, комисионни и други разходи, бил при изтичането на 60 месеца, считано от датата на усвояване на кредита, а именно на 05.11.2022г. Твърди се, че в чл.11 от договора било предвидено, че в случай на просрочие от страна на кредитополучателя на която и да е вноска по кредита, както и при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, върху просрочените суми, за времето на забавата, кредитополучателят дължал лихва за забава в размер на законната лихва, която към датата на подписване на договора била 10%. Твърди се, че чл.13 от договора съдържал описание на видовете такси, които кредитополучателят дължал, като изрично в ал.3 било предвидено, че разходите за принудително събиране на задълженията по кредита се дължали и заплащали от кредитополучателя. Вследствие на неизпълнение от страна на длъжника на задължението за заплащане на суми на падежните вноски, последният изпаднал в просрочие, като началната дата на забава за плащане на падежиралите вноски била 05.02.2019г. за главницата и 05.11.2019г. за лихвите. Твърди се, че на основание чл.23, ал.2, буква „б“ от договора, банката имала право да обяви кредита за предсрочно изискуем в случай, че кредитополучателят не бил погасил в срок която и да е от дължимите вноски по кредита. На 02.12.2019г. на ответника била връчена нотариална покана, съдържаща изявление за обявяване на цялата кредитна експозиция за предсрочно изискуема при неплащане на посочените в поканата просрочени суми в указания срок. Твърди се, че след изтичане на срока за доброволно изпълнение, в който кредитополучателят не заплатил просрочените си

задължения, посочени в поканата, била настъпила предсрочна изискуемост на всички вземания по договора и за банката се породило правото да претендира предсрочно изискуемите суми, съгласно чл.60, ал.2, предл.3 от Закона за кредитните институции и чл.23, ал.2, б.“б“ от процесния договор. Посочено е, че предсрочната изискуемост на всички вземания била настъпила на 12.12.2019г.

Твърди се, че с вписване от 12.11.2019г. в Търговски регистър и регистър на ЮЛНЦ към Агенция по вписванията било вписано преобразуване чрез вливане на ***** в *****, като първото дружество било заличено като търговец. На основание чл.262, ал.1 във вр. с чл.263и, ал.2 от ТЗ и чл.3.1 от Договора за преобразуване между ***** и *****, ***** било универсален правопреемник на цялото имущество на *****. Твърди се, че на основание чл.15.1 и чл.15.2 от договора за преобразуване, прехвърлителният ефект по отношение на всички права и задължения, включени в имуществото на ***** възниквали автоматично от датата на вписване преобразуването в Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ към АВп. Твърди се, че с оглед неизпълнението на кредитополучателя, ищцовото дружество подало до Районен съд – Левски заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК, въз основа на което било образувано ч.гр.д.№410/2020г. и издадена Заповед №200 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК от 11.08.2020г. и изпълнителен лист за претендираните с исковата молба суми, връчена на длъжника при условията на чл.47 ГПК, поради което за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на установителен иск за сумите по заповедта. Посочено е, че в случай, че съдът счете, че не е налице валидно обявена предсрочна изискуемост на договора за кредит, на основание чл.60, ал.2 от ЗКИ исковата молба представлявала изявление за обявяване на предсрочна изискуемост и кредитът следвало да се счита за предсрочно изискуем, в случай, че задълженията не били погасени в срок до 14 дни от получаване на препис от исковата молба.

Препис от исковата молба е редовно връчен на ответника, който в срока по чл.131 от ГПК не е депозирал писмен отговор. В проведеното по делото съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Установява се от служебна справка в Търговски регистър при Агенция по вписванията, че ищцовото дружество ***** е правопреемник на *****.

Установява се, че на 08.11.2017г. между *****и ответника Г. Й. П. е подписан Договор за предоставяне на потребителски кредит №6519/CL/2017г., по силата на който банката е отпуснала на кредитополучателя потребителски кредит в размер на 5000 лв. Усвояването на кредита се извършва еднократно чрез превод по посочена в договора банкова сметка на кредитополучателя. Последният от своя страна се е задължил да погаси всички свои задължения по кредита, включващи главница, лихви и други разноси до изтичане на 60 месеца, считано от датата на усвояване на кредита. Уговорено е погасяване задължението по договора на 60 месечни вноски, съобразно погасителен план, неразделна част от договора за кредит. Съгласно чл.7, ал.1 от договора кредитополучателят се задължил да заплаща на банката годишна лихва, чийто процент се формира от приложимия по договора референтен лихвен процент, посочен в ал.2 на същата клауза, плюс фиксирана надбавка от 6,058%. В чл.11 от договора е уговорено, че в случай на просрочие от страна на кредитополучателя на която и да е вноска по кредита, както и при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, върху просрочените суми, за времето на забавата, кредитополучателят дължи лихва за забава в размер на законната лихва, която към датата на подписване на договора е 10%. В клаузата на чл.13 са предвидени такси, които кредитополучателят дължи да заплаща във връзка с договора за кредит. Съгласно ал.3 на същия член разходите за принудително събиране на задълженията по кредита се дължат и заплащат от кредитополучателя съобразно съответни тарифи и действащото законодателство. Установява се, че в клаузата на чл.23, ал.2, буква „б“ от договора, е предвидено, че банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем в случай, че кредитополучателят не е погасил в срок която и да е от дължимите вноски по кредита.

По делото е представен Погасителен план към процесния договор за кредит, подписан от двете страни.

Установява се от представеното нареждане за отпускане на средства по кредит, че банката е изпълнила задължението си по договора за превод по банкова сметка на кредитополучателя на паричната сума, предмет на договора за кредит.

Установява се, че на ответника Г. Й. П. е връчена на 02.12.2019г. Нотариална покана, чрез Нотариус Х.К. рег.*****, с район на действие РС-Левски, с която банката уведомява за просрочени суми по договора за кредит, като е предоставен срок от седем работни дни от получаване на поканата за заплащане на дължимите изискуеми и просрочени суми. Обявено е, че в случай, че не е налице плащане до изтичане на указания срок, на основание чл.23, ал.2, б.„б“ от Договора за кредит чл.60, ал.2, предл.2 от Закона за кредитните институции, банката обявява цялата сума по договора за кредит за предсрочно и незабавно изискуема, от първия ден, след изтичане на срока.

Установява се от заключението на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна експертиза, че размерът на изискуемата и непогасена главница по процесния договор за кредит към 05.08.2020г. е в размер на 3922,92 лв. Размерът на изискуемата и непогасена лихва по чл.7 от договора за периода от 05.11.2019г. до 12.12.2019г. е в размер на 143,08 лв. Размерът на изискуемата и непогасена мораторна лихва – за забава, начислена на основание чл.11 от договора, за периода от 05.12.2019г. до 05.08.2020г. – датата на изготвяне на справка-извлечение от счетоводните книги на ищцовото дружество, е в размер на 264,90 лв. Размерът на изискуемите и непогасени такси, начислявани на основание чл.13 от договора, е в размер на 52,80 лв. Съдът кредитира заключението на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна експертиза като изготвено от компетентно лице, мотивирани и пълно.

Установява се от приложеното ч.гр.д. №410/2020г. по описа на Районен съд - Левски, че въз основа на заявление за издаване за заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК, е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК №200/11.08.2020г., с която е разпоредено длъжникът Г. Й. П. да заплати на ищеца в настоящото производство ***** следните суми: 3922,92 лв. - главница, 143,08 лв. - възнаградителна лихва за периода от 05.11.2019г. до 12.12.2019г., 264,90 лв. - мораторна лихва за периода от 05.12.2019г. до 13.03.2019г., 52,80 лв. - такси по договора за периода от 05.12.2019г. до 05.08.2020г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 25.09.2018 г. (датата на постъпване на заявлението в съда) до изплащане на вземането. Въз основа на заповедта за незабавно изпълнение е издаден изпълнителен лист от 11.08.2020г. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК.

С оглед на така установеното по делото от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Предявените установителни искове по чл.422 от ГПК са процесуално допустими. Налице е хипотезата на чл.415, ал.1, т.2 ГПК предвид връчване на издадената по ч.гр.д. №410/2020г. заповед за изпълнение по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, с оглед на което за ищеца е налице правен интерес от предявяване на установителен иск. Исковата молба е подадена в срока по чл.422 от ГПК.

Разгледани по същество, исковете са частично основателни, поради следните съображения:

Основателността на предявените искови претенции е обусловена от кумулативното наличие на следните материално-правни предпоставки: валидно правоотношение по договор за банков кредит между страните, по силата на което длъжника да е задължил за претендираните главница, лихви, разноси; кредитора да е изправна страна по договора; настъпване на изискуемостта на претендираните вземания.

Безспорно се установява, че страните са обвързани от договор за потребителски кредит по чл.430 от ТЗ във вр. с чл.240 ЗЗД, по силата на който ответника се е задължил да върне предоставената от банката парична сума в размер на 5000 лв., ведно с уговорената в договора лихва, представляваща възнаграждението на банката за предоставените парични средства, както и такси по кредита. Договорът е реален, като по делото е установено превеждането по уговорената сметка на кредитополучателя на предоставената му паричната сума. Предвид на това, за ответника е възникнало задължението, установено с договора, за погасяване на кредита чрез месечни анюитетни вноски, включващи главница и възнаградителна лихва.

От заключението на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна експертиза се установява, че е налице неизпълнение на задълженията на ответника по договора за кредит – неплатени в срок падежирали вноски. С оглед неизпълнението на падежиралите вноски, е била начислена и наказателна лихва върху просрочените задължения в уговорения с договора размер.

Установява се, че банката надлежно е обявила вземанията си по договора за кредит за предсрочно изискуеми, съгласно чл.60, ал.2 ЗКИ. Правото ѝ за обявяване на целия размер на дълга за предсрочно изискуем е

уговорено в чл.23, ал.2, б.“б“ от договора, като същото е възникнало в полза на банката, предвид наличието на незаплатени на падежа погасителни вноски от длъжника. Предсрочната изискуемост е надлежно обявена на ответника чрез връчената нотариална покана.

Предвид на изложеното претендираните от ищеца вземания за главница, договорна лихва и мораторна лихва за забава се явява доказани по своето основание, а съобразно кредитираното от съда заключение на вещото лице по изготвената съдебно-счетоводна експертиза – и по размер.

По отношение на претендираните такси за извънсъдебно събиране на вземането, съдът намира, че клаузата на чл.13 от Договора, с която същите са уговорени, е нищожна на основание чл.21, ал.1 ЗПК, като имаща за цел заобикаляне клаузите на този закон. Посредством начисляване на посочените такси и разходи за извънсъдебно събиране на вземането се заобикаля разпоредбата на чл.33 ЗПК, съгласно която при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата. Предвидените такси и разходи за извънсъдебно събиране на просроченото задължение по своя характер представляват именно вземане, произтичащо от забавата на потребителя и представляват допълнително плащане, заедно със законната лихва за забава, с което се заобикаля ограничението на чл.33 ЗПК. На следващо място, разходите за изпращане на съобщения, покани, представляват такива, свързани с управление на кредита - неговото събиране, което е в противоречие с императивната разпоредба на чл.10а ЗПК, съгласно която кредиторът не може да изисква заплащането на такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита.

С оглед на изложеното, предявеният установителен иск следва да бъде уважен по отношение на сумите 3922,92 лв. – изискуема и непогасена главница, 143,08 лв. - възнаградителна лихва за периода от 05.11.2019г. до 12.12.2019г.; 264,90 лв. - мораторна лихва за забава за периода от 05.12.2017г. до 05.08.2020г., като бъде отхвърлен за сумата от 52,80 лв. - такси по договора за кредит периода от 05.12.2019г. до 05.08.2020г.

С оглед изхода на спора, на основание чл.78, ал.1 от ГПК в тежест на ответника следва да бъдат присъдени направените разноски по представения списък по чл.80 ГПК, в исковото производство - съразмерно на уважената част от исковата претенция, както и в заповедното производство -

съразмерно на частта от вземането по заповедта за изпълнение, признато за установено в исковото производство, или сума в размер на 764,53 лв. - разноси в исковото производство за заплатена държавна такса, възнаграждение за вещо лице и адвокатско възнаграждение, и сума в размер на 205,19 лв. – разноси в заповедното производство за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 ГПК, вр. чл.430 ТЗ, вр. чл.240 от ЗЗД, вр. чл.79 от ЗЗД и чл.86 ЗЗД в отношенията между страните, че **Г. Й. П., ЕГН:*******, с адрес: ********* **дължи на *******, с *********, със седалище и адрес на управление: *********, следните суми: **3922,92 лв. - главница, 143,08 лв. - възнаградителна лихва** за периода от 05.11.2019г. до 12.12.2019г., **264,90 лв. - мораторна лихва** за периода от 05.12.2019г. до 13.03.2019г., ведно **със законната лихва** върху главницата, считано от 25.09.2018 г. (датата на постъпване на заявлението в съда) до изплащане на вземането по Договор за предоставяне на потребителски кредит №6519/CL/2017г., за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК №200/11.08.2020г. по ч.гр.д. №410/2020г. по описа на Районен съд – Левски, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от **52,80 лв. - такси по договора** за периода от 05.12.2019г. до 05.08.2020г., като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК **Г. Й. П., ЕГН:*******, с адрес: *********, **да заплати на *******, с *********, със седалище и адрес на управление: *********, сума в общ размер на **764,53 лв.**, представляваща направените в исковото производство разноси, съразмерно на уважената част от исковите, както и сума в общ размер на **205,19 лв.**, представляваща направените по ч.гр.д. №410/2020г. по описа на Районен съд – Левски разноси, съразмерно на частта от вземането, признато за установено в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____